

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund, DK Denmark
Telefon +45 43961371 – e-mail: lonepoulsen2620@gmail.com
Bank – IBAN nr. DK0330000003141861 – SWIFT-BIC: DABADKKK
Bank reg. nr. 4434 – kontonr. 0003141861
Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

**LAKSHMI ASHRAM NYT
SANCHAR 144**

Maj 2023

Kære venner.

Så er der nyt fra Lakshmi Ashram igen.

Denne gang bringer Sancharet følgende artikler:

- Kortfilmsfestival – en stor kilde til læring og inspiration ved eleverne fra 12. klasse
- Red Suyal-floden Padyatra ved eleverne fra 10. klasse
- Referat af generalforsamlingen 06.11.22 ved Ruth Sillemann.

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet hen over året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet. **Det kniber i øvrigt med at få så mange penge samlet, som vi plejer.**

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage Sanchar på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: lonepoulsen2620@gmail.com

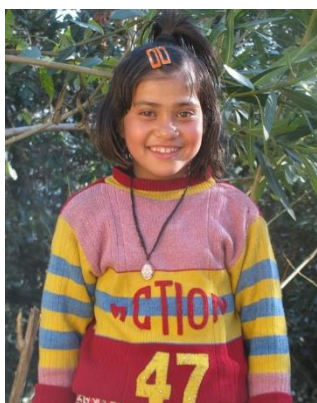
Kortfilmsfestival – en stor kilde til læring og inspiration

Eleverne fra 12. klasse

I september blev der præsenteret et meget specielt program ved en indsats af Dr. Parashar, som sammen med den kendte filmaktivist, Sanjay Joshi, arrangerede en filmfestival for Lakshmi Ashram og Centralskolen i Kausani. Uheldigvis forhindrede dårligt vejr visning af film på Centralskolen, men vores elever havde stor fordel af at blive introduceret til kortfilmens verden i løbet af to dage og værdsat deres evne til at formidle et simpelt budskab meget effektivt. Nogle af vores elever fra 12. klasse har delt deres overvejelser om denne festival og nogle af de film, de så.

Fotografierne er taget for år tilbage.

Diksha Bora

En todages børnefilmfestival blev arrangeret den 16.-17. september, og Sanjay Joshi var inviteret fra Delhi til at præsentere dette program. Sanjay Joshi har i rigtig mange år vist en lang række film på skolerne.

I løbet af disse to dage fik vi vist en lang række kortfilm, som var meget interessante og inspirerende. One film Pee = Shit (Amudhan R.P. 2003) var en dokumentar om Madurais renovationsarbejdere i Tamil Nadu, lavet for ikke så længe siden. I denne film så vi, hvordan folk i nogle dele af vores land på grund af mangel på toiletter forrettede deres afføring i det fri. Så kom renovationsarbejderne for at rydde op i rodet. Da jeg så filmen, der skildrede en sådan arbejders dagligdag, følte jeg mig meget ked af, at hun skulle rydde op i det rod, andre havde forårsaget, og det også uden det nødvendige beskyttelsesudstyr. Jeg følte, at vi burde hæve vores stemmer mod dette problem, at vi må sige kraftigt fra, at denne praksis er forkert, og at dette system skal ændres. Denne film hjalp os med at forstå vores lands tilstand.

En anden film, der inspirerede mig enormt, var Neighbours (Norman Maclaren 1952). Dens historie er som følger - en blomst vokser på kanten af deres to græsplæner, og begge hævder, at den er deres. For at satse på deres krav begynder de at kæmpe med hinanden og dør til sidst. Vi lærer af dette, hvor begrænset menneskets forståelse er. Mennesket ønsker at gøre krav på alt, og der er ingen grænser for, hvad det vil gøre for at opnå dette. Folk er ikke klar til at lære, hvordan de skal give afkald på deres krav, ja, de vil hele tiden forsøge at hævde, hvad der ikke engang er deres retmæssige.

Puja Kabdula

Mens filmen 'Naboer' på en måde simpelthen var en historie, men i det virkelige liv kan vi se, hvordan to brødre finder sig i at slå om et mindre problem som følge af deres egoisme. Alle de film, som Sanjay viste os, var meget inspirerende. Hvis jeg var hjemme, så ville jeg aldrig have mulighed for at se så fine film fyldt med inspiration. Disse film hjalp meget med at øge min personlige forståelse af den verden, vi lever i.

Payal Mehra

Jeg nød især en af filmene i serien af Åbne Døre-film. Denne særlige film, der i høj grad inspirerede mig, var historien om en dreng i Mongoliet. Vi lærte, hvordan ethvert barn ser en bestemt genstand på sin egen personlige måde og bruger den, som han finder passende. Denne dreng havde fundet en hjelm-lignende hat, som han tog med til floden, fyldte den med vand og bar den tilbage til sin families telt. Så så han en lignende hat på nogens hoved, og gik begejstret hen til denne mand, som gav barnet hatten på. Dette gjorde den lille dreng rigtig glad. Den ukendte genstand, som han havde brugt til at hente vand i, havde han nu på! Det fandt han virkelig sjovt. Nu indså han, at denne ukendte genstand faktisk var noget at have på hovedet! Denne kortfilm havde stor dybde.

Tanuja Pilkhwal

I nutidens blændende verden spiller disse kortfilm rollen som inspiration. I disse dage bliver der lavet hundredtusindvis af film i landet, men i de fleste film ser det ikke ud til, at vi får inspiration eller viden. Vi nød at se film blot et par minutter lange og havde derefter mulighed for sammen at diskutere, hvad vi havde set, chancen for at forstå virkeligheden i vores land og verden. Før dette havde vi alle set mange film, men virkeligheden er, at en sand film er en, der fylder seerens hjerte med viden. Fra disse små film fik vi et indblik i vores miljø og omgivelser, i samfundets holdninger. Hvis vi har mulighed for at se sådanne film, så kan de have en dyb indvirkning på vores sind og på vores omgivelser. Når vi bor i ashrammen, er vi så heldige at have chancen for at se, høre og forstå så meget.

Payal Mehra og Diksha Bora

Film er enormt nyttige til at udvikle vores evner til at tænke, forstå og udtrykke os selv. Denne filmfestival var yderst gavnlige for os. Vi er virkelig meget heldige at bo her og dermed have mange sådanne muligheder. Vi udtrykker vores dybt-følte tak til Sanjay Bhai, som præsenterede hver af disse film for os på en så fin måde, og gennem ham blev vores forestillingsevne stærkt forbedret.

Riya Upadhyay

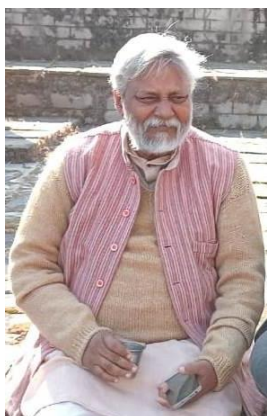
Vi havde mulighed for i over to dage at se en hel del kortfilm. Nogle har måske kun været et par minutter lange, men alligevel inspirerede de mig meget. På fjernsynet ser vi tre timer lange film, og meget ofte får vi i disse lange film virkelig ingen som helst inspiration, intet andet end et par timers underholdning. Alligevel burde fordelene ved at se film være, at seeren får noget ny inspiration i deres liv og chancen for at lære noget af relevans. Da jeg så filmene, som Sanjay Bhai viste os, forstod jeg, at kortfilm virkelig også kan inspirere vores liv i sin helhed.

Red Suyal-floden Padyatra

Klasse X

Den 16. februar rejste alle vi otte elever i 10. klasse sammen med Asha Didi fra Kausani til Almora for at deltage i et tredages program for "Save the Suyal River Padyatra" (padyatra = vandring fra sted til sted). Da vi nåede busstationen i Almora, kom en ung mand, der arbejdede med arrangørerne af padyatraen, for at hente os. Han tog os med til Shivalik Hotel, hvor der var arrangeret overnatning for os alle. Dette hotel var meget stort, og vi blev alle overrasket over at se, hvor stort det var. Vi havde aldrig forestillet os, at vi skulle bo på så stort et hotel! Den aften indtog vi vores aftensmåltid på hotellet og gik så hurtigt i seng.

Næste morgen, den 17. februar, var vi alle klar ved syvtiden til at tage plads i bussen, der skulle køre os til en landsby tæt på Suyal-floden, hvorfra vores padyatra skulle begynde. Sammen med os i bussen var også alle de andre mennesker, der skulle deltage i dette program for at redde Suyal-floden. Da vi mødte alle disse mennesker, forstod vi, at folk var kommet langvejs fra for at deltage. Arrangøren af dette program var Dr. Vasudha Pant. Hun organiserede dette program gennem sin

Almora-baserede organisation, Green Hills Trust. Shri Rajendra Singh (foto) var kommet hele vejen fra Rajasthan for at deltage aktivt i dette program. Han er landsdækkende kendt som 'Jal Purush' eller 'Water Man'. Han har spillet en aktiv rolle og gjort en masse arbejde for at redde floder over hele Indien. Almora-lovgiveren i statsforsamlingen, Shri Manoj Tiwari, professor Jivan Singh Rawat, repræsentanter fra forskellige sociale organisationer, sammen med lokale studerende, deltog alle. Shri Rajendra Singh, 'Jal Purush', gav os et særligt slogan - "Neer, Nari, Nadi", der betyder "Vand, kvinder, floder" - der fremhævede kvinders særlige rolle i at beskytte vores vandressourcer og floder. Han fortalte os alle, at vi skal redde eller beskytte disse tre ting. Dette

slogan fyldte os alle med stor entusiasme. Alle de mennesker, der deltog i dette program, var virkelig glade og spændte, meget entusiastiske over at genoplive Suyal-floden. Blandt alle deltagerne var vi langt de yngste. Vi talte med folk i bussen og sang sange for at redde vores floder og miljøet. Vi ankom først til Bamaswal, hvor der blev arrangeret et møde i det historiske Trinetra Mahadev (Trinetrashwar) tempel, hvor alle præsenterede sig selv. Vi fik at besked om målene for padyatraen.

Vores klasse sang en masse sange, som gjorde alle meget glade, og de blev inspireret af vores sange. Vi rejste også en række slogans om behovet for at redde vores vandressourcer. Hele vores klasse var virkelig fulde af entusiasme. Eleverne fra den nærliggende skole var også til stede i dette møde. Så gik vi fra landsby til landsby, sang lystigt og rejste også slogans. Der blev også afholdt flere møder. Uanset hvor vi gik, fik vi stor respekt. I møderne sad vi på sæderne i forreste linje.

Adskillige YouTube-aktivister fulgte padyatraen og tog vores interviews. To personer var fra en gruppe kaldet Ansuni Aawaaz (Unheard Voices), som laver videoer til YouTube. De spurgte os, hvad vores oplevelser på padyatraen var, hvilke fordele det medførte at deltage osv. Journalister fra den lokale presse talte også med os.

Dagens padyatra sluttede i Hanuman-templet, hvor et stort antal mennesker var samlet, inklusive mange, der ikke havde deltaget i padyatraen i løbet af dagen. Under templet var Suyal- og Kosi-flodernes sammenløb, hvor der var nogle virkelig store klipper, hvorpå folk sad og nød stemningen. Så klokken seks om aftenen begyndte en meget gudstjenesten. Da gudstjenesten var slut, blev der uddelt ofre (prasad) til alle de tilstedeværende. Derfra vendte vi tilbage til hotellet efter en meget lang og begivenhedsrig dag.

Den følgende morgen afsluttedes det tre-dages program med et åbent møde, hvor alle de tilstedeværende havde mulighed for at stille spørgsmål om Suyal-floden. Disse blev alle besvaret af arrangøren af programmet, Dr. Vasudha Pant, Rajendra Singh (Jal Purush), professor Jivan Singh Rawat og Bhupendra Valdiya. Spørgsmålet opstod også om, hvad vi individuelt kan gøre for at redde Suwal-floden. Dr. Vasudha Pant tog imod forslagene fra de tilstedeværende. Alle søgte i fællesskab at beslutte, hvilke tiltag der kunne iværksættes. De fleste mente, at der burde gøres en indsats for at plante så mange træer som muligt i åens opland.

På Suyal-floden padyatra havde vi mulighed for at lære et stort antal mennesker at kende, som i forskellige dele af Indien, såvel som i vores Uttarakhand, er aktivt involveret i vores vandressourcer og vores floder. Dette var vores første oplevelse med at deltage i en padyatra med så mange andre mennesker.

Da vi var klar til at tage af sted den 18., blev arrangøren, Dr. Vasudha Pant og andre overvældet af følelser. Denne første oplevelse af en padyatra var meget fin, med muligheden for at lære så mange mennesker at kende, chancen for at se et nyt område og en ny flod. Alt i alt var oplevelsen virkelig spændende for os alle.

Betydningen af Padyatra er en rejse til fods, men ordet formidler følelsen af at søge at sprede bevidsthed i samfundet ved at gå fra det ene sted til det andet og interagere med mennesker.

Lakshmi Ashram – generalforsamling 06.11.22

Valg af dirigent og referent

Helle Poulsen blev valgt som dirigent og Ruth Sillemann som referent

Bestyrelsens beretning

Den daglige drift er trods sygdom klaret af Lone, der tager sig af mail- og telefonkontakt.

Det drejer sig om mailkontakt med LA og udgivelse af LA-bladet Sanchar samt pengeforsendelser. Sanchar udkommer 2-3 gange om året. Fra 2007 er Lakshmi Ashrams Venner blevet en forening, hvilket gør bankoverførsler nemmere, og skattemæssigt er det også nemmere og mere korrekt.

Nyt fra Lakshmi Ashrams Venner

Lone viste billeder fra årets gang. David har sendt billeder fra diverse begivenheder:

Biblioteksprojektet i landsbyer, dramaprojekt på skolen, græs der skæres med segl, besøg fra Gladsaxe Gymnasium og billeder fra en Ajurvedisk klinik i landsbyen. Desuden billeder fra Radhas fødselsdag. Hun blev 89 i år og blev fejret på ashrammen, og alle hendes søstre mødtes. Billeder af mindelys, der blev tændt for Marie Thøger, der som bekendt har haft talrige besøg på ashrammen gennem årene.

Dagligdagen går ellers stille og roligt. Som hos os, opfører klimaet sig noget anderledes.

Der går ikke små børn på skolen mere, for der kom for nogle år siden en forordning om, at de små elever skal gå i landsbyskolen. Lone fortæller, at det ligner en tendens, at pigerne bliver længere på skolen, nu da de starter senere.

For tiden ser elevfordelingen sådan ud:

11 piger i 6-8 klasse, 11 piger i 9-10 klasse og 10 piger i 11-12 klasse

Regnskab

Der var 46 medlemmer i 2021.

Administration er p.t. billig på grund af gratis kopiering.

Regnskabet blev fremlagt og vedtaget.

Kontingent

75 kr. fastholdes.

Ingen indkomne forslag

Valg

Bestyrelse: Lone Poulsen, Hanne Stenager, Ruth Sillemann. Suppleant: Helle Poulsen

Revisor og revisorsuppleant: Claus Broskov Sørensen og Martin Huusfeldt

6.11 – 2022 Ruth Sillemann